

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2021-9892
Den 28. juni 2021

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 1512 (MOF alm. del) stillet 22. juni 2021 efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Mette Abildgaard (KF).

Spørgsmål nr. 1512

”Opfatter ministeren råstofloven og Naturstyrelsens vejledning hertil sådan, at enhver region, på basis af en balanceret afvejning af alle hensyn i råstoflovens § 3 og en samlet samfundsmæssig vurdering, i den regionale råstofplan frit kan bestemme, hvorledes regionens forventede råstofforbrug i en 12-årig periode er fordelt mellem indvinding fra eget areal, genbrug og import fra søterritoriet eller andre regioner?”

Svar

Regionernes råstofplaner skal udarbejdes på baggrund af udviklingen i regionen og de hensyn, der er nævnt i råstoflovens §3. På den ene side skal der lægges vægt på råstofressourcernes omfang og kvalitet og sikring af råstofressourcernes udnyttelse samt tages erhvervmæssige hensyn. På den anden side skal der bl.a. lægges vægt på miljøbeskyttelse og vandforsyningsinteresser, beskyttelse af arkæologiske og geologiske interesser, naturbeskyttelse, herunder bevarelsen af landskabelige værdier og videnskabelige interesser, rekreative interesser, en hensigtsmæssig byudvikling og infrastruktur anlæg. Det er ikke muligt for en region at inddrage andre hensyn i planlægningen, end de i loven anførte. Regionerne kan således ikke vælge at dække et råstofbehov i regionen ved import fra søterritoriet eller andre regioner. En beslutning om at finde nødvendige råstoffer uden for regionens areal forudsætter dermed, at det ikke er muligt at skaffe adgang til egnede råstoffer i regionen efter en samlet afvejning af hensynene i §3. I en situation hvor en region må dække dele af sit behov ved import af råstoffer, bør der foretages koordinering med andre regioner, og evt. staten, hvis der er tale om større statslige anlægsprojekter eller import fra søterritoriet.

Hvad angår fordelingen mellem indvinding fra eget areal og genbrug, kan enhver region selv fastlægge, hvorledes regionens forventede råstofforbrug i en 12-årig periode tilvejebringes.

Det skal desuden bemærkes, at vejledning om råstofloven varetages af Miljøstyrelsen og ikke, som angivet i spørgsmålet, Naturstyrelsen.

Lea Wermelin

/

Kristian Hovgaard Juul-Larsen